

DESIGN

Stylized signature

சிவபந்தி குழுமம்

உவமைக் கவிஞர்

சுரதாபதிப்பகம்

56-ஆ, டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் சாலை,
கலைஞர் கருணாநிதி நகர், சென்னை-600078.

முதற் பதிப்பு—ஜூன் 1974

சுரதா பதிப்பகம்
வெளியீடு—1

விலை ரூ. 5.-

அச்சிட்டோர் :

தமிழ்நாடு பிரின்டர்ஸ்,
37, பெருமாள் முதலி தெரு, சென்னை-14.

பதிப்புக்கூடம்

சுவருக்குக் கண்கள் இல்லை ! ஆனால் அதற்குக் காதுகள் மட்டும் உண்டு.

உலகில் இதுவரை, சுவரும் பேசியதில்லை. சுண்ணாம்பு வாய் திறந்ததில்லை ! ஆனால் உவமைக் கவிஞர் சுரதா அவர்களின் படைப்பாகிய இந்தச் “சுவரும் சுண்ணாம்பும்” பேசுகின்றன இல்லை, பாடுகின்றன !

நட்கையின் வாக்குமூலத்தை வைத்தே நல்ல இலக்கியம் படைக்கலாம் என்பதற்கு இந்தநால் ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

உறங்காத கருத்துக்கள் அமைந்துள்ள ஒன்பது பாடல்களை ஒன்று சேர்த்துச் சுவரும் சுண்ணாம்பும் என்னும் தலைப்பில் இதனை எங்கள் பதிப்பகத்தின் முதல் வெளியீடாகப் படைக்கிறோம்.

இந்நாலை அழிகுபட அச்சாக்கித் தங்க என் நண்பரும் இலக்கியச் சித்தருமான தங்கவயல் லோகிதாசனுக்கும், ஒவியர் உபால்டு அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதனை அடுத்து, உவமைக் கவிஞரின் நூல்கள் தொடர்ந்து வெளிவரும்.

கவிஞர் கல்லாடன்
உரிமையாளர்
சுரதா பதிப்பகம்

நடிகைகளை நிறுவேற்றினான்

நடிகைகளைப் பற்றி நான் எழுதி வருவது இன்று நேற்றல்ல. இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகவே எழுதிவந்திருக்கிறேன்.

ஆனந்த விகடனில் இவர்களைப் பற்றி நான் 1971 ஆம் ஆண்டில் தொடர்ந்து எழுதி வந்த போது, நாட்டில் அதற்குப் பாராட்டும் பரபரப்பும் இருந்து வந்தன.

நடிகைகளைப் பற்றி எழுதலாமா? என்ற ஒரு கேள்வியைச் சிலர் எழுப்பக் கூடும். ஏன் எழுதக் கூடாது?

கவிஞர்கள் முத்தமிழில் முதல் தமிழை வளர்ப்பது போல, நடிகைகள் மூன்றும் தமிழாகிய நாடகத்தமிழை நான்தோறும் வளர்க்கிறீர்கள்.

அவர்களின் சிறந்த நடிப்பிற்குப் பாரும் பாரானுமன்றமும் பல பட்டங்களைக் கொடுத்துச் சிறப்பிக்கின்றன. அப்படியிருக்க அவர்களைப் பற்றி ஏன் எழுதக்கூடாது?

நாயன்மார்களைப் பற்றி எழுதுவதுதான் கவிதை என்பதல்ல, நடிகைகளைப் பற்றி எழுதுவதும் கவிதைதான்.

நாட்டில் விளம்பரம் பெற்ற நடிகைகளைப் பற்றி நான் எழுதுவதற்குக் காரணம், இவர்கள் மூலம் கவிதைகள்விளக்கம் பெற்றுவிடும் என்பதற்காக அல்ல, விளம்பரம் பெற வேண்டும் பெறும் என்பதற்காக!

இந்த நூதனக் கவிதைகளை நூலாக வெளியிட வேண்டுமென்று நான் நினைத்தேன். நிறைவேற்றி விட்டேன்.

சுரதா

பருவம் என்பது காலத்தின் பக்குவம்.

பெண்ணுக் கமைந்திடும் பேதைப் பருவமோ,
நிமிர்ந்து வளரும் நெற்பயிர் போன்றது.

மணமாலைக் குரிய மங்கைப் பருவமோ,
நிதானமாய்க் குனியும் நெற்கதிர் போன்றது.

மாதர்க் கெல்லாம் மங்கைப் பருவமே
எச்சில் முத்தத்திற் கேற்ற பருவம் !
அந்தப் பருவம் வந்த உடனே
நங்கையர்க் கெல்லாம் நான் மேற்படும்.

நானமே பெண்மைக்கு நல்ல மதிப்புரை.
திருமண வாழ்க்கையே சிறந்த பதிப்புரை.

ஒரெட்டில் உணவும், ஈரெட்டில் கல்வியும்,
முவெட்டில் புதல்வனும், நாலெட்டில் பொருளும்,
ஐயெட்டில் ஞானமும், அடைவதே சிறப்பாம் !
இனப் வாழ்வுக் கிவையே குறிப்பாம் !

மலர்போல் மலர்ந்த மங்கைக்கு விரைவில்
திருமணம் செய்வதே சிறப்பாம் ! அதனைத்
தள்ளி வைப்பதே தனிமைக்கு நெருப்பாம் !

தக்க வயது தாண்டிய பின்னர்,
நங்கை ஒருத்திக்கு நடைபெறும் திருமணம்
ஆறிப் போன சோறு போன்றது.

முடித் திறந்து முன்னழகு காட்டியும்,
யிரக்சிளைக் குரிய பின்னழகு காட்டியும்,
பக்குவ மாகப் படங்களில் நடிக்கும்
சக்கரக் கட்டியாம் சரோஜா தேவியோ,
காதல் புரியும் காட்சிபல வற்றில்
நெருங்கி நடிக்கும் நேரங் தன்னிலும்,
கூச்சமோ நாணமோ கொண்ட தில்லியாம் !

ஆளான வயதில் ஆகாமல், நடிகைக்கு
நாளான வயதில் நடந்ததே திருமணம்,
அன்றுதான் நாணம் அவருக்கு வந்ததாம் !

என்றும் அவரிடம் எழாத நாணம்
 அன்று மட்டும் அவர்க்கேன் வந்ததோ
 தெரியவில்லை ! தெரிந்தும் பயனிலை !

இடியப்பம் விற்காமல் இரவிலும் பகவிலும்
 அடியப்பம் விற்கும் அழுக்கு நடிகையர்
 கையாளு கிள்ற கற்பும் நாணமும்,
 களிப்பும் சிரிப்பும் கடைசி வரையில்
 நிலைக்கும் என்பது நிச்சய மில்லையே !

இன்று தளராது நிமிர்ந்து வளரும்
பணமரத் திற்குப் பலபெய ருண்டு !

மரங்கொல் தச்சரும், மலைக்குகைச் சித்தரும்,
தடித்த பணையைத் ‘தால’மென் றழைத்தனர்.
புலவர்கள் அதனைப் ‘புற்பதி’ என்றனர்.
கொக்கோகக் கவிஞர்கள் கூந்தற் பணக்குப்
‘பெண்ணை’ என்றே பெயரிட ஸாயினர்.

குருத்தோலைப் பணமரம் கூட்டம் கூட்டமாய்
ஆற்றங் கரையின் அருகில் வளர்ந்ததால்
‘வடபெண்ணை’ என்றும், ‘தென்பெண்ணை’ என்றும்,
பேராறு கட்குப் பெயரிட ஸாயினர்.

தங்கத்தால் இன்றுநாம் தாலி செய்கிறோம்.
பண்டைய நாளிலோ பழும்படு பணையின்
ஒலையைக் கொண்டே தாலிசெய் தார்களாம்.

காதுக்கும் ஒலையாம் ; கழுத்துக்கும் ஒலையாம் ;
ஒலைத் தாலியே ஒப்பந்தத் தாலியாம்.

தங்கத் தாலிக்குத் தனிப்பெருமை வந்தபின்,
புகழ்பெற்று விளங்கிய புலிப்பல் தாலியும்,
ஒலைத் தாலியும் ஒதுங்கிக் கொண்டன.

அரிச்சங்த்ர மன்னன் அரசாண்ட நாளில்,
ஊரறி யாமலே ‘உட்தாலி’ கட்டும்
வழக்க மிருந்து வந்த தாகவும்,
அல்லி ராணி அரசாண்ட நாளில்,
அந்த வழக்கம் அறவே மறைந்துபோய்
இன்றுள்ள வழக்கம் ஏற்பட்ட தாகவும்
தென்னுட்டுச் சுவடிகள் தெரிவிக் கின்றன.

தாலத்தால் ஆனதால் தாலி எனும்பெயர்
அதற்கு வந்ததாய் அறிஞர்கள் கூறினும்,
தான்+நி எனுஞ்சொல் தாலியென் ரூகி
இருக்கலாம் என்பதே என்கருத் தாகும்.

நான்+நி தனித்தனி, நங்கையே இன்று
தான்+நி எனக்குநி தையல் உனக்குநான்;
நான்தான் நி—இனி நான்தான் நி—யெனும்
தத்துவ விளக்கமே தங்கத் தாலியாம்!

தாலியே பெண்ணுக்கு வேவியாம்! அத்தகு
வேவிவோர் ஆணுக்கும் வேண்டு மல்லவா?

அந்த நாள்முதல் இந்தநாள் வரையில்,
ஆண்தானே பெண்ணுக்கு வேலி அடைக்கிறுன் !
அவள்தானே வேலிக்குள் அடைபட்டுக் கிடக்கிறுள் !

“ தாலியாம் ! தாலியே பெண்ணுக்கு வேலியாம் !
வேலி யாவது வெங்காய மாவது ?
சுயங்கல் கருதியும், சுகத்தைக் கருதியும்,
ஆண்கள் பெண்களை அடக்கிவைத் திருக்கக்
கண்டு பிழித்த கருவிதான் தாலி ”
என்றும் பெரியார் எதிர்த்து வந்ததால்
திருமண முறையில் திருத்தமேற் பட்டது.

பெரியார் இயக்கம் தோன்றிய பின்னரே,
தையலின் கழுத்தில் தாலிகட் டாமலும்
நம்நாட்டில் திருமணம் நடைபெறக் காண்கிறோம்.

நம்பிக் கைவைக்கும் நடிகர்கள் மீது
நம்பிக்கை வைக்கும் நடிகைஜைய பாரதி
அனிந்துகொண் டிருக்கும் அழகான தாலியில்
அருள்தரும் சிலுவை அடையாள முள்ளதாம்.

மனிதன் உண்டாக்கும் மதங்களும், அந்த
மதங்கள் தொகுத்து வகுத்த குறிகளும்,
விவாதத்திற் குரிய விளம்பங்க் கோடுகள் !

அந்தக் கோடுகள் காலத்தால் அழியலாம்!
அவற்றைநாம் விரும்பாத போதும் அழிக்கலாம்!

பொய்க்குறி மறைந்து போகலாம்! புக்கெழும்
மெய்க்குறி மறைந்து விடுவ தில்கீலே!

வற்றுத் மேகம் வாயைத் திறந்தால்
ஆசிபோல் மின்னல் உடனே தோன்றும்.

விம்மி விம்மி மேகங்கள் அழுதால்
நல்ல மழைநீர் நமக்கெலாம் கிடைக்கும்.

வான்மழை, உலகினை வாழ வைப்பதால்
அம்மழை புனிக்கே அழுத மாகும்.

அரிசி விற்றிடும் அந்தணர்க் கோர்மழை,
புருட்ணைக் கொன்ற பூவையர்க் கோர்மழை,
வரிசை தப்பிய மன்னருக் கோர்மழை,
வருடம் மூன்று மில்லியன் பெய்யுமே

என்னிரு புலவர் பாடி யிருப்பினும்,
அந்தணர்க் காகவோ, அரசர்க் காகவோ,
பத்தினிக் காகவோ, பரததையர்க் காகவோ,
வானம் தனிமமை வழங்குவ தில்லை !

பருவமழை பொய்த்தால் பஞ்சம் வந்திடும்.
பஞ்சம் வந்திடன் பட்டினி பரவும்.

செத்தும் கொடுத்த சீதக் காதி
வள்ளல் என்பான் வாழுந்த நாளில்,
கார்த்தட்டுப் பட்டதாம் ! கார்த்தட்டுப் பட்டதால்
ஓரதட்டில் பொன்னும் ஓரதட்டில் நெல்லும்
இக்க விற்றதாம் ஒவ்வோர் ஊரிலும் !

எடுப்பதைக் காட்டினும் கொடுப்பது நல்லது.
காய்வதைக் காட்டினும் நலைவது நல்லது.

மழையில் தென்னை மரங்கள் நலையலாம் ;
மலையும் நலையலாம் ; சிலையும் நலையலாம் ;
காடும் நலையலாம் ; வீடும் நலையலாம்.

கண்ணீரில் அடிக்கடி நலைவதைக் காட்டினும்
மங்கை ஒருத்தி மழையில் நலையலாம்.

கைவண்டி இழுக்கும் கந்தனே முனியனே
குப்பனே அன்னவன் அப்பனே நலைந்தால்,
நலைந்த செய்தி நாளேட்டில் வருமா ?

மந்திரி மீதிலோர் மழைத்துளி வீழினும்
அவரது படத்தோ டச்செய்தி வெளிவரும் !

ஓளவையார் ஒருநாள் அந்தி மாலையில்
திருக்கோயி ஹர்க்குச் சென்றுகொண் திருக்கையில்
அடைமழை பெய்ததாம். அம்மழை தன்னில்
நல்வழி ஓளவையார் நனைந்துவிட் டாராம்.

போலி ரவிக்கைப் பொட்டலம் காட்டும்
ஒய்யார் நடிகை உஷாநாந் தினியும்
நல்ல மழையில் நனைந்தாராம் ஓர்நாள்.

பலவேஷம் போடும் பகட்டு நடிகைக்கு
ஜலதோஷம் பிடித்ததாம்! தலைவலி எடுத்ததாம் !

நமது திரைப்பட நடிகையர் ஒருசிலர்,
உடம்பு வலித்தால் உடனே சொல்லுவார்.
தலைவலி வரினும் தவறுமல் கூறுவார்.
விவகாரம் முற்றி வேறுவலி எடுத்தால்,
பலரிடம் நெருங்கிப் பழகும் நடிகையர்
கலபமாய் அதனைச் சொல்லமாட் டார்களே !

தீக்கனுக் கண்டால்; சிற்றின்பம் நுகர்ந்தால்;
உருட்டு உருட்டிநாம் உண்ணும் உண்வை
வாந்தி எடுத்தால்; மயிர்களைந்து கொண்டால்;
நெடும்பொழு துறங்கினால் நீராட வேண்டும்
என்கிறூர் பெருவாயின் முள்ளியார் என்பவர்.

போலிச் சடங்கையும், புராணப் புரட்டையும்,
மெளமக சாதி மதத்தையும் எதிர்த்துப்
போராட வேண்டுமே யன்றிநாம் போய்ப்போய்க்
சேருமே குளத்தில் நீராட வேண்டுமா?
என்று கேட்கிறூர் ஈரோட்டுப் பெரியார்.

நீரிலே பிறந்து நீரிலே வாழும்
மீனினம் நீராட வேண்டுவ தில்லை,

நிலத்திலே பிறந்து நிலத்திலே வாழும்நாம்
குளத்திலோ ஆற்றிலோ குளிக்க வில்லையேல்,
மேனி அழுக்கும், வியர்வை நாற்றமும்,
போகுமா? போகவே போகா தூதவின்
அன்றூடம் குளிப்ப தவசிய மாகும்.

பிழைபுரி யாத பெருங்தலைவ ராக
விளங்கிய சர்தார் வேத ரத்தினம்
அவர்களும், டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களும்,
தாழ்த்தப் படாமல் தானே தாழ்ந்துள
நீலக் கடவில் நீங்குதல் வழக்கமாம் !

அன்றைய சேதுபதி அரசருள் ஒருவர்,
உப்புக் கடலிலும் ஓடும் நதியிலும்,
நீண்ட நேரம் நீராடு வாராம் !

கள்ளும் காமமும் களிப்பதற் கிருந்தும்,
குளமும் நதியும் குளிப்பதற் கிருந்தும்,
கள்ளுண்டு ஞானியர் களிப்பது மில்லை !
எஸ்கிமோ மக்கள் குளிப்பது மில்லை !

பனிக்கட்டி அரசன் பதினுன்காம் லூயி,
சிறப்பு நிகழ்ச்சிக்குச் செல்கையில் மட்டுமே
கரத்தையும் முகத்தையும் கழுவிக்கொள் வானும் !
ஆண்டுக்கோர் முறையே அவன்குளிப் பானும் !

பிரஸ்யாட் டரசன் பிரெட்டிக் என்பான்,
நித்திரைக் கேற்ற விலாவரும் வேளையில்,
சித்திரைக் கட்டிலில் சிற்றிடை மாதர்க்குக்
குத்தகை முத்தம் கொடுத்துக் கொடுத்துக்
களித்ததே யன்றிக் குளித்ததே இல்லையாம்!

ஆண்டுக் கொருமுறை குளிக்கும் அரசனும்,
என்றுமே குளித்திடா எஸ்கிமோ மக்களும்,
அங்நாட்டில் இருக்கலாம்! இங்நாட்டில் இல்லை!

எங்நாட்டு மக்கள் குளிக்கா திருப்பினும்
தென்னுட்டு மக்கள் தினங்தொறும் குளிப்பார்.
முனியம்மா கருவற்று முழுகா திருப்பினும்
அவனும் முழ்கி ஆற்றில்லை ராடுவாள்!

குடும் புதுமலர்க் குமைகொண்ட கூங்தந்
காடு நீணங்திடக் காமக் குரும்பை
மேடு நீணங்திட, மேனி நீணங்திடக்
காம சமுத்திரக் கதவு நீணங்திடக்
கன்னிய ரெல்லாம் காலையில் குளிப்பார்.
காகமும் இங்கே காலையில் குளிக்கும்.

எழிலரசி கிளியோ பாத்ரா என்பவள்,
கலப்பட மற்ற கழுதைப் பாவில்
குளிரக் குளிரக் குளிப்பது வழக்கமாம் !

காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள்ளவும்,
கதவுள்ள போதே சாத்திக் கொள்ளவும்,

நன்கு தெரிந்த நட்சகைஜெய லலிதா
வித்தம் இருமுறை சீராடு வாராம்!

விடிந்ததும் ஒருமுறை வெங்கீரில் குளியலாம்!
எல்லாம் முடிந்தபின் இன்னென்று குளியலாம்!

குருசில நட்சகயர் ஒவ்வொரு நாளும்
வீட்டிலோ, வெளியிலோ, வெவ்வே றிடத்திலோ,
அதனால் இதனால் அழுக்கடை வதனால்,
நான்தொறும் பலமுறை குளிப்பது நன்மைதான்.
புறவுடல் அழுக்கெலாம் போவதும் உண்மைதான்.

எளினும் சற்றே இதனைக் கேள்வி:
ஆடை பாதியும் அழகு பாதியும்
தெரியக் காட்டும் திரைப்பட நட்சகயோ
அறிஞனே, கலைஞரே, அரசியல் தலைவரேனு,
மடாதி பதியோ, மக்கள் திலகமோ,
கோப்பைக் கவிஞரே, கோயில் குருக்களோ,
மற்றிங்கு வாழும் மக்கள் கூட்டமோ,
ஆயிரம் தடவை அன்றாடம் குளிப்பினும்
விகத்தூய்கள் பெறுவது மேனியே யன்றி
அகத்தூய்கள் நீரால் அமைவ தில்லையே!

வாண்பூ இருக்கிறேன்

மன்னன் துஷ்யந்தன் மனைவி சகுந்தலீல
மாளிகை தன்னில் மான்வளர்த் தாளாம்.

வரதுங்க ராம பாண்டியன் மனைவி
மரகதப் பச்சை மயில்வளர்த் தாளாம்.

காவல் காக்கவும் ஆவல் தீர்க்கவும்
நட்டைக்கண் ஞோம்பா நாமொன்று வளர்த்தார்.

விமானப் பணிப்பெண் வேலையில் இருந்த
காலத்தி லிருந்தே நட்டைக் காஞ்சனு,
நல்ல ஜாதி நாய்க்குட்டி வளர்க்கிறூர்.

அழகி ஜமுன அணிந்பிள்ளை வளர்க்கிறூர்.
வெண்ணிலா மிதக்கும் வேலையில், ஜமுன
கண்ணுறங் குவதோ கட்டில் ஓன்றிலாம்.
அவரது வீடே ‘அணிலாடு முன்றிலாம்,

குமாரி உஷாவோ குரங்கு வளர்க்கிறார்.
அடிக்கடி இரவில்ஸி ராடக் கூடிய
குமாரியின் வீடொரு ‘குரங்காடு துறையாம்’.

நச்சினார்க் கிணிய நடிகை சக்கவே
தும்பைப்பூப் போன்ற சண்டெவி வளர்க்கிறார்.

திருமணம் ஒருமுறை, மறுமணம் ஒருமுறை,
ஆவல்தீ ராததால் அடுத்தும் ஒருமுறை
'பச்சைத் திருமணம்' பண்ணிக் கொண்ட
விஜய நிர்மலா வெண்முயல் வளர்க்கிறார்.

விநோத நடிகையின் வீட்டில் வளரும்
சுவைவ முயலுக்குத் தழைகளே சாதமாம் !
ஜந்தாறு கனிகளே அதற்குப் போதுமாம் !

கால்விரல் நகங்களே அதற்குக் கத்தியாம்.
அழுகியின் மடியே அதற்கு மெத்தையாம்.

நின்ட செனிகளும் நெல்லிக்காய் விழிகளும்,
வெடித்த பருத்திபோல் வெள்ளை நிறமும்
கொண்ட சிறுமுயல் குதித்துக் குதித்து
விளையாடும் காட்சியை வேடிக்கை பார்ப்பதே
பூச்சர நடிகையின் பொழுது போக்காம்.

மாளை வளர்ப்பதும், மயிலை வளர்ப்பதும்
குமாரி ஒருத்தி குரங்கை வளர்ப்பதும்,
அழுகி ஒருத்தி அணிலை வளர்ப்பதும்,

திட்டவி கடுபவன் எட்டெவி வளர்ப்பதும்,
முத்திரை நட்சக முயலை வளர்ப்பதும்,
பொருளா தாரப் பொறுப்பில் ஸாத்தனம்.

ஆனங் கட்சியும் அதனைதிர்க் கட்சியும்,
போன்ற தாகிய பூணையை ஏனியைக்
குரங்குக் குட்டியைக் குழிழுயல் தன்னிடத்
தொங்கும் மாவிளித் தேரங்காம் போன்று
ஸறந்து செல்லும் பச்சைக் கிளிகளை
வளர்ப்பதால் நமக்கு வரும்பயன் என்ன ?

பெரும்பாலும் இன்று பிறக்கும் குழங்கைகள்
தாய்ப்பால் இன்றித் தனிப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

தாய்ப்பால் இன்றித் தனிக்கும் குழங்கைக்கு
நாய்ப்பால் உதவுமா ? நலிவுற்ற குழங்கை
பசுப்பால் இருந்தால் பருகு மல்லவா?
பசுவை வளர்த்தால் பயனுண் டல்லவா?

ஆடு வளர்ப்பதும் மாடு வளர்ப்பதும்
அவரவர் விருப்பமே ஆயினும் நட்சகயர்
இருநா ரெவிகளை வளர்ப்பதால் என்பயன் ?
ஒருபசு வளர்ப்பினும் உபயோகம் உண்டே !

பழுவில்லாக்கு பீர்மீன்கிறது

மறுவென்றால் களங்கம்; மருவென்றால் மச்சம்;
மறுவோ, வெண்ணிலா வயிற்றில் இருக்கும்.
மச்சமோ, ஒரு சிலர் மார்பிலும், தோளிலும்,
தொடையிலும் இடையிலும் தூங்கிக்கொண் டிருக்கும்.

இறவாத புகழே சிறந்த எச்சமாம்.
தானே தோன்றும் தழும்பே மச்சமாம்.

மலர்ந்தமே லுத்தில் மச்ச மிருப்பின்
பேச்சு வன்மை பெற்று விளங்குவான்
என்று கூறுவார். இஃதுன்மை யாயின்
அக்குன் றக்குடி அடி களார் உதட்டிலும்,
ம. பொ. சி, உதட்டிலும் மச்சமர உள்ளது?

வாயித மோரம் மச்ச மிருப்பின்
 அண்டப் புனுகள் ஆவாள் என்பர்.
 இதனையும் ஏற்பதற் கில்கீ; ஏனெனில்
 இதமோரம் மச்சம் இல்லா திருந்தும்
 அரசியல் வாதிகள் அத்தனை பேரும்
 பொருத்த மாகப் புனுக வில்ஜீயா?

நல்லதோர் மக்சம் நடுமுதுகில் இருப்பின்
 அரசானு வானும்! அத்தகைய மக்சம்
 என்தந்தை முதுகினில் இருந்தும், அவரோ
 கைத்தறி நெய்தே காலங் தள்ளினார்
 அன்றி இங்கவர் அரசாள வில்கூயே!

மக்கள் ஒருவனை மந்திரி யாக்கலாம்.
 மக்சமா ஒருவனை மந்திரி யாக்கும்?
 ஆக்கா தென்பதை அறிக! அசைவிலா
 ஊக்கமே ஒருவனை உயர்த்துமென் நறிக!

பார்புகழ் வள்ளலாம் பச்சை யப்ப
 முதலியார் முதுகிலும், அக்பரின் மூக்கிலும்,
 இட்ட புள்ளிபோல் இருந்ததாம் மக்சம்!

கன்னி ஒருத்தியின் காமப் படத்திலே
 மக்ச மிருப்பின் மயக்குவாள் என்றும்,
 மார்பில் ஒருத்திக்கு மக்ச மிருப்பின்
 அவளொரு பணக்காரி ஆவாள் என்றும்,
 சொல்லுவ தெல்லாம் சுத்த மடத்தனம்!

அுமிரிக்க நட்சகயாம் ஆர்லீன் டாவின்
எச்சில் உத்திலோர் மச்சம் உள்ளதாம்!

அறிமுக மான துறைமுகம் போன்ற
பாடதி என்னும் பால்விலா நட்சகயின்
மார்பின் மீதிலோர் மச்சம் உள்ளதாம்!

மேனூட்டு நட்சகக்கு மேலே மச்சமாம்!
கீழ்நாட்டு நட்சகக்குக் கீழே மச்சமாம்!

மச்ச மிருங்தென்ன? மங்கையர் கெல்லாம்
அச்சறும் நாணமும் அல்லவா வேண்டும்?

நாணத்தைக் காட்டெனில் ஏனத்தைக் காட்டும்
நங்கையர் இடத்திலோ, நட்சகையர் இடத்திலோ,
கவவக்குத் வாத கவர்ச்சியைத் தயிர
இவற்றை நாமெதிர் பார்ப்பதற் கில்லையே!

உறவில் உருவாகும் ஒவ்வொரு குழந்தையும்,
அடக்க முடியாத உணர்ச்சியின் அறுவடை.
அதனைத் தடுக்கும் அணையே கருத்தடை.

ஒன்றுக்குப் பிறகு இப்போது வேண்டாம்.
இரண்டுக்குப் பிறகு எப்போதும் வேண்டாம்.
என்றால் வறுத்தும் இன்றைய நாளில்,
மனமாலை யிட்ட மங்கை ஒருத்தி,
ஆன்டுமுன் ருகுமுன் அன்னை யாவதுக்,
அரும்புபோல் குழந்தைகள் ஜந்தாறு பெறுவதும்,
குடும்ப நலத்தைக் குலைக்கும் செய்கையாம் !

குறைந்தசப் பங்களும் நிறைந்த உரிமையும்,
உள்ள நாடே நல்ல நாடாம்.

ஒரிரு குழங்கைகள் உள்ள வீடே
குடும்ப நலங்கள் குறையாத வீடாம்.

மகவைப் பெறுத மலூடைய, வைதீக
வடமொழி யாளர் வந்தியென் றழைப்பர்.

கருங்குயில் முட்டையைக் காக்கையடை காத்தல்போல்
அடுத்தவள் குழங்கையை எடுத்து வளர்ப்பவள்,
காக வந்தியாம். கனிதரக் கூடிய
வாழுமோ தானென்று வழங்குதல் போல,
வாழ்வில் ஒரேவொரு மகவைப் பெறுபவள்
கதலி வந்தியாம். கண்ணும் கருத்துமாய்
என்ற குழங்கைகள் அனைத்தையும் இழந்து
வேதனைப் படுபவள் மிருத வந்தியாம்.

மன்னன் கரிகாற் சோழனின் மனைவி
பெண்குழங்கை ஒன்றை மட்டுமே பெற்றவள்.

வாரி வழங்கிய பாரியின் மனைவி
இரண்டு பெண்களை மட்டுமே ஈன்றவள்.

கம்பன் மனைவியோ, அம்பிகா பதியெனும்
ஆணையும் அடுத்தொரு பெண்களையும் பெற்றவள்.

உண்டைக் கட்டுக்குத் துண்டு விரித்த
குடுமிப் பார்ப்பளக் குசேலன் மனைவி
என்ற குழங்கைகள் இருபத் தேழாம் !

கோவலன் மனைவிக்குக் குழங்கதேயே இல்லை !

கழித்தலாய் இருந்து, கல்யாண மாளவிள்
கூட்டலாய் மாறிக் குடும்பம் நடத்தும்
'கிள்கிள்' நட்சகை கே.ஆர். விஜயா
பெண்குழங்கதை ஒன்று பெற்றுள்ள போதிலும்,
ஆண்குழங்கதை ஒன்றும் அவர்பெற வேண்டுமாம் !

பெண்ணென்று பெற்றபின் ஆணென்று பெறவும்,
ஆணென்று பெற்றபின் அடுத்தொன்று பெறவும்,
அடுத்தொன்று பெற்றபின் அடிக்கடி பெறவும்,
ஆசைப் படுவதும் அவசரப் படுவதும்,
ஒப்ப முடியாத தப்பித மாகும்.

ஆசைக்கோர் பெண்ணும் ஆஸ்திக்கோர் பிள்ளையும்,
இருந்தாக வேண்டும் என்கின்ற எண்ணம்
இங்காட்டில் இன்னும் இருந்து வருவதால்,
பூத்த குரவம் பூப்போன்ற வடிவில்
பெண்ணென் நிருந்தும் பிள்ளை இல்லையே
என்றுசிலர் தினமும் ஏங்கு கின்றனர்

இல்லத்தில் ஆண்மக வில்லா திருப்பினும்,
எண்ணி மகிழவும் எடுத்துக் கொஞ்சவும்,
பெண்ணென் நிருந்தால் பெற்றேர்க்குப் போதுமே!

அதீயம் போபோ

பாடல் பெற்ற பழங்களுள் ஒருபழும் மாம்பழும். அவளது கன்னமோ மாம்பழும். பச்சைக் கிளிக்குப் பயன்படும் ஒருபழும் கோவை. அவளிதழ் கோவைப் பழங்கள். அவளது குதிகால் அத்திப் பழங்கள்.

வேலை நிறுத்தம் செய்யாத வெண்ணிலொ மாலைப் பொழுது மறைந்தபின் வந்தது. தோழியும் அவனும் சோலைக்குச் சென்றனர். தோழிதான் முதலில் பேசத் தொடங்கினான். அதற்குப் பின்னர் அவனும் பேசினான்.

வேனிலும் வந்தது, வேம்பும் மலர்ந்தது, தேனினும் இனியவர் சென்றநாள் முதலாய் ஊனு மில்லை உறக்கமு மில்லை ! அவர்வர வில்லை ஆதலின், வேம்பின் தொகைமலர் பறித்துச் சூடா திருக்கிறேன்.

இவ்வூர் மக்களோ என்னைப் பற்றி அலர் தூற்று கின்றனர். அதுகேட் டென்னுளம் ஓரத்திப் பழத்தை ஒரேழு நன்குகள் அழுத்தி மிதித்தால் அப்பழும் எப்படிக் குழையுமோ அப்படி குழைந்துபோய் விட்டதே என்கெய்வேன் தோழி—என்கிறுள் தலைவி.

முத்தம் கொடுக்கும் அத்தான் வராததால்,
அத்திப் பழம்போல் குதிகால் அமைந்தவள்
அப்பழம் குழந்தல்போல் ஆகினிட் டாளாம்!

பாதத் திற்கும் பரிதாபத் திற்கும்,
உவமை கூறிட உதவும் ஒரேபழம்,
அத்திப் பழந்தான். அங்தப் பழமோ
புண்ணில் லாமலே புழுக்க வல்லது!
குடு தணியவும், இரத்தம் சரக்கவும்,
தித்திக்கும் அத்தியைத் தின்றால் நல்லது.

அத்திப் பாவினால் பித்தம் பறக்குமாம்.
அத்தி மரத்தின் அடிவேரில் இறங்கிய
கள்ளில் சரக்கரை கலந்துநாம் உண்டால்,
வெப்பழம் மேக வெட்டையும் சீங்குமாம்.

உத்தரவுக் கடங்கா உதிரப் பெருக்கும்,
அதிசீத பேதியும் ஆசனக் கடுப்பும்,
அத்திப் பட்டையின் மூலம் அகலுமாம்.

ராத்திரிக் குதவும் பூத்திரி நடிகையாம்
ராஜூநி என்னும் ரஞ்சித மனிக்குப்
பழுத்த வாழைப் பழங்களைக் காட்டினும்,
அத்திப் பழங்களே அதிகம் பிழக்குமாம்.

அத்திப் பழத்தினால் அநேக நோய்கள்
தீர்ந்து விடுமெனத் தெரிவதால் அப்பழம்
வேறு சிலரின் வேதனை தீரவும்,
பளபளப் பான பட்டு ரவிக்கை
மேடு சரிந்த நடிகையின் மெல்லுடற்
குடு தணியவும் மிகமிகத் தேவையே!

காதலன் என்பவன் காவற் கைதி.
கணவன் என்பவன் ஆயுட் கைதி.
கவிஞர் என்பவன் கற்பனைக் கைதி.
புலவன் என்பவன் புத்தகக் கைதி.

கல்வியிற் சிறந்த கம்பனும், கம்பனை
ஓயா தெதிர்த்த ஓட்டக் கூத்தனும்,
புகழேந்திப் புலவரும் புத்தகக் கைதிகள்.

சேனு வரையரும் சேக்கி ழாரும்,
அந்த வரிசையில் அமிர்தகவி ராயரும்,
மறைமலை அடிகளும் பண்டித மணியும்,
சவரி ராயரும் சாமிநா தையரும்,
இலக்குவ னரும், இளங்கோவன் அவர்களும்,
சிந்தனைச் சிற்பி சிங்கார வேலரும்
அரசியல் மேதையாம் அன்னை அவர்களும்,
பாடை ஏறும் வரையிலே, பயன்தரும்
ஏடும் கையுமாய் இருங்தோ ராவர்.

இலக்கண விளக்கம் எனும்நூல் எழுதிய
நாவலர் போன்றும் நாட்டார் போன்றும்,
சங்க நூற்களைச் சரியாய்க் கற்கவோ,
தாடைவலி யெடுக்கப் பாடஞ் சொல்லவோ,
இத்தமிழ் நாட்டில் இன்று யாருளார்?

அந்தக் காலமோ செந்தமிழ் இலக்கிய
கலவியின் ஆழம் பார்த்திட்ட காலம்,
இந்தக் காலமோ இறுகத் தழுவிக்
கலவியின் ஆழம் பார்க்கின்ற காலம்.

நாவல் வேண்டுமா? நற்றினை வேண்டுமா?
இரண்டில் உளக்கிங் கெதுவேண்டும் சொல்லெனில்.
நற்றினை எதற்கு? நாவெண்பா எதற்கு?
நன்னூல் எதற்கு? நானுற்ப தெதற்கு?
நன்பரே எனக்கு நாவல்தான் வேண்டும்
என்பவர் தொகையே இன்றைக் கதிகம்.

முத்தமிழ் நாட்டில் முதன்முத லாகத்
தூய வேத நாயகம் பின்னோயே
நவீனம் எனப்படும் நாவல் எழுதினார்.

அவருக்குப் பின்னரோர் ஜயர் எழுதினார்.
மரண மடையும் வரையிலே பிறரிடம்
சரண மடையாத சரவணப் பின்னோயும்,
வேதிய ராகிய மாதவை யாவும்,
படிப்பிற் சிறந்த பரிதிமாற் கலைஞரும்
இலக்கியச் சுவையொடு நாவல்கள் எழுதினார்.

இப்படி இவர்கள் எழுதி வருகையில்,
ஆரணி யாரும் வடிவு ராரும்
எழுதத் தொடங்கினார். இங்நாட்டில் அவர்களால்
துப்பறியும் கதைகள் தோன்ற லாயின.

மாற்றுரை மதிக்கும் மனப்பான்மை கொண்ட
கல்கி அவர்களே கவனத்தை ஈர்க்கும்

வரலாற்று நாவல்கள் வரைந்து காட்டினார்.
இன்றும் நாட்டில் இலக்கிய நயத்தொடு
வரலாற்று நாவல்கள் வளர்வதைப் பார்க்கிறோம்.

சிறுமீன் கதைகளும் திமிங்கில நாவலும்,
மு.வ. எழுதலாம்; மு.க. எழுதலாம்,
மணியன் எழுதலாம்; மாயாவி எழுதலாம்,
அகிலன் எழுதலாம், ஆர்.வி. எழுதலாம்,
சாண்டில்யன் பார்த்த சாரதி எழுதலாம்.

காம ராசர் கவிதை எழுதினால்,
பக்த வத்சலம் பதவுரை எழுதினால்,
சிலம்புச் செல்வர் சிறுகதை எழுதினால்,
எடுபடும் என்று எண்ணுகின் நீரகள்?
அடிபடும்! அத்துடன் அவர்கள் இதுவரை
பெற்றசெல் வாக்கும் பெருமுச்ச வாங்கும்!

தீக்குச்சி மருங்குபோல் தேகம் கறுத்துள
நடிகை வாணியீரி நாள்தொறும் வீட்டில்
குடிப்பது பாலாம்! படிப்பது நாவலாம்!

பழைய புராணம் படிப்பதைக் காட்டிலும்
நாவல் படிப்பது நல்லதே எனினும்,
திருக்குறள் படித்தால் திருந்தி வாழலாம்!
திருட்டறை நாவல்கள் எத்தனை படிப்பினும்
வழுக்கி விழுந்தோர் மாற முடியுமா?

சாக்கடை நூல்களைச் சாத்திரம் என்போர்
பூக்கடை நூல்களைப் புரட்டுவ தில்லையே.